

عنوان مقاله:

پیوند جویی و جاذبه بین فردی: راهی برای خروج از بحران روابط بین فردی در ایران

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی روانشناسی، علوم تربیتی و اجتماعی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نعمت الله حشمتیان - کارشناسی ارشد رشته مشاوره دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات کرمان

اسلام طیاری اصل - کارشناسی ارشد جامعه شناسی دانشگاه آزاد اسلامی شوشتر

محمد باقر خوبی نژاد - کارشناسی ارشد، رشته جامعه شناسی دانشگاه شیراز

محمدعلی شجاعی - کارشناسی ارشد جامعه شناسی واحد علوم و تحقیقات تهران (بروجرد)

خلاصه مقاله:

پیوند جویی و جاذبه بین فردی یکی از دغدغه های اصلی روانشناسان اجتماعی است که از دهه 1960 و 1970 مورد توجه آنان قرار گرفته است. پیوند جویی و جاذبه بین فردی به درجه احساسات مثبت و منفی و پیوند بین افراد به کار می رود، مقاله حاضر با درک این مسئله که پیوندجویی و رابطه بین فردی در ایران دچار اختلال است و شاهد این ادعا افزایش طلاق، افزایش نزاع و درگیری در جامعه و کاهش ازدواج و به انزوا رفتن افراد است، درصدد بوده است، با استفاده از شیوه توصیفی و کتابخانه ای به بررسی نظرات متفکران در زمینه پیوندجویی پرداخته و مهم ترین راه های پیوندجویی را شناسایی کند. در نهایت آنچه حاصل آمد حاکی از این است، که پیوندجویی و جاذبه بین فردی تحت تاثیر عوامل مختلف فردی و اجتماعی - ساختاری است که از جمله آنان می توان به همجواری، شباهت در نگرش، جذابیت جسمانی، مکمل بودن نیازها، نیاز به پیوند جویی اشاره کرد. در پایان این مقاله در خصوص روابط عاشقانه و نظریه مثلث عشق استرنبرگ نیز سخن رفته است که وی تعهد، صمیمیت و هوس را سه عنصر اصلی روابط عاشقانه می داند، و فقدان هر یک عشق را بیمارگونه می کند. در آخر این نکته را باید اضافه کرد که خلاء تحقیقات تجربی در این زمینه در ایران به شدت احساس می شود

کلمات کلیدی:

جاذبه بین فردی، پیوند جویی، همجواری، جذابیت جسمانی، مثلث عشق.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/906450>

